

اثرات عمق کاشت، کود حیوانی، تغذیه ریزمغذی ها و حذف لایه پوششی پدازه بر کمیت گل بردنی گلابول

محمد حسین دانشور

دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین (اهواز)

آزمایش حاضر به منظور بررسی عمق کشت مناسب، جداکردن لایه های نازک روی پدازه، مصرف کود حیوانی پوسیده و محلول پاشی برگی کود حاوی عناصر ریزمغذی بر کمیت گل بریده گلابول رقم اسکار در شرایط آب و هوایی خوزستان (اهواز) انجام گردید. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار (هر تکرار شامل یک کرت به ابعاد 1×0.1 متر) انجام گرفت. تیمارهای آزمایش شامل عمق کشت در سه سطح شامل عمق های 0.7 ، 1.0 و 1.2 سانتیمتر، تیمار پوست پدازه در دو سطح (پوست کندن و پوست نکنند پدازه)، تیمار مصرف کود حیوانی پوسیده در دو سطح (کاربرد کود حیوانی به میزان 20 تن در هکتار و عدم کاربرد آن) و تیمار مصرف کود ریزمغذی در دو سطح (به صورت محلول پاشی در غلظت 0.3 درصد کود تجاری حاوی عناصر ریز مغذی و یا بدون محلول پاشی) بودند. مقایسه میانگین ها در سطح 5% آزمون LSD انجام شد. فاکتورهای اندازه گیری شده شامل طول ساقه گل دهنده، تعداد گلچه و نسبت تعداد گلچه به ارتفاع ساقه گل دهنده بود. مقایسه میانگین ها در سطح 5% آزمون LSD انجام گردید. نتایج نشان دادند کاشت پدازه بدون پوست در عمق 0.7 سانتی متری با مصرف کود میکرو و همراه با کود حیوانی به طور معنی داری موجب کاهش تعداد گلچه گردید. در عمق 1.0 سانتی متری کاشت پدازه با پوست بدون کود حیوانی و بدون کود میکرو موجب تولید بیشترین تعداد گلچه گردید. در عمق 1.0 و 1.2 سانتی متری کاشت پدازه بدون پوست، بدون کود میکرو و همراه با کود حیوانی موجب تولید کمترین ارتفاع ساقه گل دهنده شد. بیشترین ارتفاع ساقه گل دهنده کاشت پدازه دارای پوست در عمق 0.7 سانتی متری با کاربرد کود میکرو و کود حیوانی حاصل گردید. با توجه به عدم وجود اطلاعات کافی در مورد تاثیر تیمار پوست کندن پدازه بر رشد و گلدهی گیاه گلابول، به نظر می رسد لازم است در آزمایش های بعدی اثر پوست

گنکاری - پوستر

پدازه بر کلهی گلايول با با جزييات بيشتري مورد بررسي قرار گيرد. همچنين بررسي محلول پاشي با عناصر کود ميکرو در مراحل مختلف رشد و برهمکنش آن با کود حيواني به منظور تعيين زمان بهينه محلول پاشي در گلايول لازم مي باشد.